EVROPSKÝ PARLAMENT

2004 *2009*

Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci

2008/2331(INI)

2.2.2009

NÁVRH ZPRÁVY

o společné přistěhovalecké politice pro Evropu: zásady, opatření a nástroje
(2008/2331(INI))

Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci

Zpravodaj: Simon Busuttil

PR_INI

OBSAH

Strana

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU 3

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o společné přistěhovalecké politice pro Evropu: zásady, opatření a nástroje (2008/2331(INI))

Evropský parlament,

– s ohledem na sdělení Komise ze dne 17. června 2008 nazvané Společná přistěhovalecká politika pro Evropu: zásady, opatření a nástroje (KOM(2008)0359),

– s ohledem na stanovisko Výboru regionů ke společné přistěhovalecké politice pro Evropu ze dne 26. listopadu 2008[1],

– s ohledem na Evropský pakt o přistěhovalectví a azylu, přijatý Evropskou radou, která se konala ve dnech 15. a 16. října 2008[2],

– s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí[3],

– s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 863/2007 ze dne 11. července 2007, kterým se zřizuje mechanismus pro vytvoření pohraničních jednotek rychlé reakce[4],

– s ohledem na návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (přepracované znění) (KOM(2008)0820)

– s ohledem na sdělení Komise ze dne 17. října 2008 nazvané Rok po Lisabonu: partnerství Afrika – EU v praxi (KOM(2008)0617),

– s ohledem na pracovní dokument Komise nazvaný Hodnocení a sledování provádění plánu EU týkající se osvědčených postupů, norem a způsobů práce pro boj proti obchodu s lidmi a jeho předcházení (KOM(2008)0657),

– s ohledem na společnou strategii Afrika-EU a její první akční plán (2008-2010) – strategické partnerství odsouhlasené na prvním summitu EU-Afrika konaném ve dnech 8. a 9. prosince 2007 v Lisabonu,[5]

– s ohledem na sdělení Komise ze dne 30. listopadu 2006 nazvané Globální přístup k migraci rok poté: směrem ke komplexní evropské politice migrace (KOM(2006)0735),

[1] COR/2008/210.
[2] Dokument Rady 13440/08.
[3] Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 98.
[4] Úř. věst. L 199, 31.7.2007, s. 30.
[5] Dokument Rady 7204/08 ze dne 3. března 2008.

– s ohledem na Haagský program o posílení svobody, bezpečnosti a práva v Evropské unii, přijatý Evropskou radou ve dnech 4. a 5. listopadu 2004,

– s ohledem na program z Tampere, přijatý Evropskou radou konanou ve dnech 15. a 16. října 1999, kterým byl přijat jednotný přístup v oblasti přistěhovalectví a azylu,

– s ohledem na své usnesení ze dne 18. prosince 2008 o hodnocení a budoucím rozvoji Evropské agentury pro ochranu vnějších hranic (FRONTEX) a Evropského systému kontroly hranic (EUROSUR)[1],

– s ohledem své usnesení ze dne 20. listopadu 2008 o návrhu směrnice Rady o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci[2,]

– s ohledem na své usnesení ze dne 20. listopadu 2008 o návrhu směrnice Rady o sjednoceném postupu vyřizování žádostí státních příslušníků třetích zemí o jediné povolení k pobytu a výkonu práce na území členského státu a o společném souboru práv pro pracovníky z třetích zemí, kteří oprávněně pobývají v členském státě[3],

– s ohledem na své usnesení ze dne 2. září 2008 o hodnocení dublinského systému[4],

– s ohledem na své usnesení ze dne 23. dubna 2008 o návrhu směrnice Rady, kterou se rozšiřuje působnost směrnice 2003/109/ES na osoby požívající mezinárodní ochrany[5],

– s ohledem na své usnesení ze dne 26. září 2007 o Plánu politiky v oblasti legální migrace[6],

– s ohledem na své usnesení ze dne 26. září 2007 o politických prioritách v boji proti nedovolenému přistěhovalectví příslušníků třetích zemí[7],

– s ohledem na své usnesení ze dne 6. července 2006 on o strategiích a prostředcích pro integraci přistěhovalců v Evropské unii[8],

– s ohledem na Amsterodamskou smlouvu, podle které jsou pravomoci v oblasti přistěhovalectví a azylu svěřeny společenství, a na článek 63 Smlouvy o ES,

– s ohledem článek 45 jednacího řádu,

– s ohledem zprávu Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a stanoviska Výboru pro zaměstnanost a sociální věci, Výboru pro kulturu a vzdělávání Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví (A6-0000/2009),

---

[1] Přijaté texty, P6_TA(2008)0633
[2] Přijaté texty, P6_TA(2008)0557
[3] Přijaté texty, P6_TA(2008)0558
[4] Přijaté texty, P6_TA(2008)0385
[5] Přijaté texty, P6_TA(2008)0168
[6] Úř. věst. C 219E, 28.8.2008, s.215.
[7] Úř. věst. C 219E, 28.8.2008, s.223.
[8] Úř. věst. C 303E, 13.12.2006, s.845.

A. vzhledem k tomu, že se společný přístup k přistěhovalectví v EU stal nutností, zejména ve společném prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích, kde činnost či nečinnost jednoho členského státu má přímý dopad na ostatní státy,

B. vzhledem k tomu, že legální migrace představuje příležitost, ze které mohou mít užitek jak přistěhovalci, tak členské státy; že pokrok v oblasti legální migrace však musí jít ruku v ruce s účinnými opatřeními pro boj s nedovoleným přistěhovalectvím,

C. vzhledem k tomu, že evropské přistěhovalecké politiky musí splňovat normy mezinárodního práva, zejména ty, které se týkají lidských práv, lidské důstojnosti a práva azylu,

Obecné úvahy

1. vyslovuje širokou podporu vytvoření společné evropské přistěhovalecké politiky, která bude vycházet z politické a operativní solidarity, vzájemné důvěry, transparentnosti, sdílené odpovědnosti a společného úsilí Evropské unie a jejích členských států na vysoké úrovni;

2. má za to, že předpokladem pro společnou přistěhovaleckou politiku je také vytvoření společné azylové politiky, a vítá zprávu o budoucnosti Společného evropského azylového systému (CEAS);

3. zdůrazňuje, že řízení přistěhovalectví vyžaduje opravdové partnerství a spolupráci s třetími zeměmi původu a tranzitu;

4. má za to, že přistěhovalectví do EU není řešením problémů, kterým čelí rozvojové země, a že společná přistěhovalecká politika musí být doprovázena účinnou rozvojovou politikou;

5. vítá, Evropský pakt o přistěhovalectví a azylu přijatý Evropskou radou dne 16. října 2008 a opatření, nástroje a návrhy předložené Komisí ve výše uvedeném sdělení o společné přistěhovalecké politice pro Evropu: zásady, opatření a nástroje; vyzývá Radu a Komisi, aby urychleně přistoupily k uvedení těchto závazků do praxe;

Prosperita a přistěhovalectví

Legální migrace

6. má za to, že legální migrace je z hlediska demografických potřeb Evropy, potřeb trhu práce a poptávky po určitých dovednostech nezbytná; také přispívá k rozvoji třetích zemí, zejména tím, že přistěhovalci posílají do zemí původu peníze; vyzývá k vytvoření bezpečného systému, který usnadní tyto finanční převody do třetích zemí;

7. má za to, že legální migrace by také mohla představovat alternativu k nedovolenému přistěhovalectví, neboť nabízí zákonný, bezpečný a organizovaný způsob vstupu do Evropské unie;

8. zdůrazňuje potřebu provedení souhrnného vyhodnocení budoucích kvalifikačních požadavků v EU a potřeb trhu práce; má však za to, že každý členský stát by si měl zachovat kontrolu nad počtem osob, které jeho trh práce potřebuje;

9. opakovaně zdůrazňuje potřebu zvýšit atraktivitu EU pro vysoce kvalifikované pracovníky při zohlednění dopadů, jaký může mít v zemích původu odliv mozků, které lze zmírnit dočasnou či cyklickou migrací;

10. vyzývá Komisi, aby v zemích původu více informovala o možnostech legální migrace a o právech a povinnostech přistěhovalců, kteří žijí v EU;

Integrace

11. podporuje integrační úsilí legálních přistěhovalců a těch, kteří požívají mezinárodní ochrany, přičemž bere v úvahu identitu a hodnoty Evropské unie a jejích členských států, tj. úctu k lidským právům, právní stát, demokracii, toleranci a rovnost; uznává, že integrace je těžší dosáhnout v těch zemích, které čelí značnému migračnímu tlaku;

12. zdůrazňuje, že integrace by měla být založena na sociálním začlenění, nediskriminaci, rovných příležitostech, vzdělání, mezikulturním dialogu a řízení rozmanitosti ve školách a na pracovištích;

Bezpečnost a přistěhovalectví

Integrované řízení přístupu

13. má za to, že integrovaná správa vnějších hranic je základním předpokladem pro účinnou společnou přistěhovaleckou politiku a že musí být rozvíjena v souladu s jinými politikami, zejména s politikou v oblasti celních kontrol a prevence bezpečnostních hrozeb;

14. zdůrazňuje, že integrovaná správa hranic vyžaduje větší investice do nových technologií, jakými jsou například používání biometrické údajů, přičemž je třeba vzít v úvahu ochranu údajů a normy upravující ochranu soukromí;

15. vyzývá k nahrazení současných vnitrostátních schengenských víz jednotnými evropskými schengenskými vízy, která umožní rovné zacházení pro všechny žadatele o víza, a vyzývá k vypracování studie za účelem přezkoumání možnosti zřízení systému, v kterém budou příslušníci třetích zemí povinni získat elektronické povolení před tím, než budou moci vycestovat na území Evropské unie;

Nedovolené přistěhovalectví

16. vyjadřuje hluboké politování nad tím, že navzdory opakovaným výzvám Parlamentu zůstává pokrok v boji proti nedovolenému přistěhovalectví pomalý a nedostatečný;

17. je šokován lidskými tragédiemi, které způsobují nelegální námořní přistěhovalecké trasy, zejména na jižních námořních hranicích Unie, kde se lidé vydávají na nebezpečnou cestu od afrických břehů do Evropy; důrazně vyzývá k přijetí okamžitých opatření k zastavení těchto lidských tragédií jednou provždy;

18. má za to, že navzdory opakovanému navýšení rozpočtových prostředků, ke kterému došlo na podnět Parlamentu, neposkytuje Evropská agentura pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie (FRONTEX) stále účinnou koordinaci vnějších hranic Unie;

19. vítá návrh Komise přezkoumat mandát agentury FRONTEX a má za to, že je naléhavě třeba posílit její mandát, zejména rozšířením její operační kapacity a schopnosti uskutečňovat stálé mise do oblastí, které čelí velkým migračním tlakům;

20. má za to, že agentura FRONTEX bude potřebovat další zdroje, nikoliv pouze finanční, pokud má splnit svůj mandát smysluplným způsobem, a vyzývá členské státy, aby ve zvýšené míře poskytly technické prostředky, a Komisi, aby předložila legislativní návrhy na stanovení povinné solidarity v případě ústředního rejstříku technického vybavení (CRATE) na stejném základě, který platí pro pohraniční jednotky rychlé reakce (RABITs);

21. vyzývá FRONTEX a Komisi, aby vypracovaly studii, která vyhodnotí možnosti agentury FRONTEX získat vlastní prostředky a možnost transformace agentury FRONTEX na pobřežní stráž Evropské unie;

22. má za to, že FRONTEX může naplno využít svůj potenciál pouze tehdy, pokud bude zintenzívněno úsilí v dalších oblastech, například v oblasti zpětného přebírání a spolupráce se třetími zeměmi; vyzývá Komisi, aby v tomto směru agenturu FRONTEX podpořila;

23. podporuje zřízení specializovaných útvarů agentury tak, aby odrážely různorodost situací, zejména pozemní hranice na východě a námořní hranice na jihu;

24. připomíná, že nedovolené přistěhovalectví řídí často zločinecké sítě, jejichž činnost se zatím ukázala účinnější než společná evropská opatření; je přesvědčen, že tyto cynické sítě jsou odpovědné za smrt stovek lidí, kteří každý rok zemřou v moři; vyzývá proto Komisi a Radu, aby zdvojnásobily úsilí v boji proti organizované trestné činnosti a obchodu s lidmi;

Návraty

25. má za to, že se přistěhovalci, kteří pobývají neoprávněně na území členských států a kteří nepožívají mezinárodní ochrany, musí vrátit; v tomto ohledu vítá přijetí směrnice o navracení osob a vyzývá členské státy, aby ji provedly co nejdříve; vyzývá členské státy, aby zajistily, že k navracení bude docházet při respektování právních předpisů a důstojnosti dotčených osob, přičemž přednost bude dávána dobrovolným návratům;

26. vyzývá Komisi, aby účinně vynucovala plnění povinností třetích zemí přijímat své státní příslušníky, kteří pobývají neoprávněně na území Evropské unie, jak to stanoví článek 13 dohody z Cotonou ze dne 23. června 2000; vyzývá ke zdůrazňování těchto ustanovení při jednáních o nové dohodě se státy AKT (státy africké, karibské a tichomořské oblasti);

27. zdůrazňuje potřebu opravdového evropského rozměru v politice navracení prostřednictvím vzájemného uznávání rozhodnutí o navrácení; vyzývá k větší spolupráci členských států při provádění návratů a k posílení úlohy agentury FRONTEX při návratech;

28. vyzývá k posílení spolupráce, včetně konzulární, se zeměmi původu, aby se usnadnily postupy zpětného přebírání, a vyzývá Komisi, aby vyhodnotila stávající dohody o zpětném přebírání za účelem usnadnění jejich provádění a vzala si z nich poučení pro budoucí jednání o těchto dohodách;

Solidarita a přistěhovalectví

Koordinace mezi členskými státy

29. vyjadřuje hluboké politování nad tím, že členské státy neprokázaly dostatečnou solidaritu tváří v tvář rostoucímu problému přistěhovalectví; vyzývá k okamžitému přezkoumání rámcového programu Solidarita a řízení migračních toků pro řídicí a kontrolní systémy na roky 2007-2013[1]a jeho čtyř finančních nástrojů tak, aby odrážely novou situaci, kterou charakterizují zvýšené migrační tlaky a odpovídaly naléhavým potřebám, například v případě masových migračních přílivů;

30. vítá závazky členských států zakotvené ve výše uvedeném Evropském paktu o přistěhovalectví a azylu, týkající se potřeby solidarity; vítá zejména začlenění mechanismu dobrovolného sdílení břemene, který umožní převést ty, kteří požívají mezinárodní ochrany, v rámci EU z členských států, které vzhledem ke své zeměpisné poloze či demografické situaci čelí nepřiměřeným tlakům na své vnitrostátní azylové systémy, do jiných členských států; vítá také vyčlenění částky 5 milionů EUR z rozpočtu na rok 2009 do Evropského fondu pro uprchlíky na tento účel; vyzývá Komisi, aby neprodleně tento mechanismus uvedla do praxe a předložila legislativní iniciativy pro zřízení takového stálého mechanismu na evropské úrovni;

31. podporuje přezkoumání nařízení Rady (ES) č. 343/2003 („dublinské nařízení“)[2] za účelem spravedlivějšího rozvržení odpovědnosti z přezkoumání žádostí o azyl;

Spolupráce se třetími zeměmi

32. vyjadřuje politování nad tím, že spolupráce se třetími zeměmi nepřinesla, s výjimkou spolupráce Španělska s třetími zeměmi, například Senegalem, odpovídající výsledky; vyzývá k cílené podpoře třetích zemí tranzitu a původu zapojením agentury FRONTEX

[1] (KOM(2005)0123).
[2] Úř. věst. L 50, 25, 2.2003, s. 1.

do misí vyslaných do těchto zemí, aby se jim dostalo pomoci k vybudování účinného řízení kontroly hranic;

33. zdůrazňuje, že všechny dohody se zeměmi původu a tranzitu by měly obsahovat kapitoly o spolupráci v oblasti přistěhovalectví a vyzývá k přijetí ambiciózní politiky v oblasti policejní a justiční spolupráce vůči třetím zemím, aby bylo možné bojovat proti mezinárodním zločineckým organizacím zapojeným do obchodu s lidmi a postavit dotyčné osoby před soud; vyzývá také Komisi, aby posílila svou podporu, včetně finanční a technické pomoci, třetím zemím;

34. zdůrazňuje význam rozvojové politiky ve třetích zemích původu nebo tranzitu jakožto prostředku pro řešení problému přistěhovalectví a jeho příčin; vyzývá ke zlepšení koordinace přistěhovalecké a rozvojové politiky Unie, která bude brát plně v úvahu strategické cíle, například rozvojové cíle tisíciletí;

0

0 0

35. pověřuje svého předsedu, aby toto usnesení předal Radě, Komisi a vládám a parlamentům členských zemí.